

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.82/2018/25. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év október hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év január hó 12. napján kelt 8.B.928/2016/75.számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az ítélet bevezető részében az első tárgyalás időpontja helyesen 2017. május hó 9. napja, az utolsó tárgyalás és az ítélet kihirdetésének időpontja 2018. január hó 12.

Az I.r. és a II.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény anyagi jogi törvényhelye helyesen Btk.178.§ (1) bekezdés III. fordulat (2) bekezdés c.) pont.

A III.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény anyagi jogi törvényhelye helyesen Btk. 178.§ (1) bekezdés III. fordulat (2) bekezdés b.) pont.

A II.r. vádlott helyesen 2015. augusztus hó 3. napjától volt házi őrizetben.

A III.r. vádlott 2015. január hó 30-31. napjáig volt őrizetben.

A II.r. vádlott esetében a házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe oly módon rendeli beszámítani, hogy egy napi szabadságvesztésnek 5 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportja által Bj. 1658/2016. szám alatt kezelt bűnjelek közül a 36. tétel alatti Nokia mobiltelefon, 40. tétel alatti Samsung telefon, 41. tétel alatti mikro SD kártyát rendeli kiadni, míg a 25. tétel alatti Bank kártya lefoglalását megszünteti és kiadni rendeli az I.r. vádlott részére, míg a 26. tétel alatti névjegy kártya lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban további 250.922.- (kettőszázötvenezer-kilencszázhuszonkettő) forint bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A II.r. rendű lafcíme megszűnt. Új lafcímét rögzíti.

Az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2018. június 30. napjáig előzetes letartóztatásban, 2018. július 1. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 111.655.- (egyszáztizenegyezer-hatszázötvenöt) forint bűnügyi

költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2018. január hó 12. napján kihirdetett 8.B.928/2016/75. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottak bűnösségét kábítószer birtoklása büntette kísérletében (Btk.178.§ (1) bekezdés (2) bekezdés c.) pont), a III.r. vádlott bűnösségét kábítószer birtoklása büntettének kísérletében (Btk.178.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b.) pont) állapította meg, I.r. vádlottat 7 év, II.r. vádlottat 5 év fegyházban végrehajtandó, míg III.r. vádlottat 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. a III.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a vádlottak a szabadságvesztés büntetésből - a III.r. vádlott esetében annak esetleges végrehajtása esetén - a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időnek a beszámításáról, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére, eltérő minősítésért, a kábítószer-kereskedelem büntettének megállapítása, és a büntetés súlyosítása érdekében, I.r. vádlott és védője a büntetés enyhítéséért, a II. és III.r. vádlottak, valamint védőjük elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.863/2016/12-I. számú átiratában észrevételezte, hogy elsődlegesen a II. és III.r. vádlottak és védőjük fellebbezése joghatályossága kérdésében szükséges állást foglalni, mert a fellebbezés postára adását igazoló vétív a másodfokú eljárásra nem került felterjesztésre.

Az ítéletábra a fellebbezés postára adását igazoló bélyegzőt hordozó borítékot beszerezte, melyből megállapítható, hogy a II. és III.r. vádlottak, valamint védőjük fellebbezése joghatályos, azt az arra jogosultak határidőben postára adták.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az ügyész fellebbezését kiegészítésekkel tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket megalapozatlannak tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörben eljárva nagyobb részben megalapozottan állapította meg a tényállást. A tényállás ugyanakkor részben megalapozatlan, mert hiányos és iratellenes, mely a másodfokú eljárásban orvosolható megalapozatlanság. Idézte az ítélet azon tényállásban és indokolásban írt megállapításait, amely véleménye szerint alapot adhat a kábítószer-kereskedelem büntette megállapítására, helyes következtetéssel a tények kiegészítésre szorúlnak azzal, hogy a vádlottak abból a célból szerezték meg a kábítószer, hogy azt értékesítsék. Kérte az indokolásból annak tényállásba emelését is (indokolás 22. oldal 4. bekezdés), mely szerint a III.r. vádlott belenyugodott abba, hogy a csomag kábítószer tartalmaz.

Észlelte, hogy az I.r. vádlott lakásán megtalált kábítószer hatóanyag tartalma a tényállásban tévesen került feltüntetésre, helyesen 279,8 gramm kokain bázisra, tiszta hatóanyag tartalomra javítandó. Ki kell egészíteni a tényállást a kokain összmenyiségével is, mely az I. és II.r. vádlott esetében 955,69 gramm, a hatóanyag tartalom pedig 595,8 gramm.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, eljárási hibát nem vétett.

Utalt arra, hogy a törvényszék az első tárgyalást a kiemelt jelentőségű ügyben a vádirat kézhezvételétől számított 4 hónap elteltével tartotta meg, mellyel megszegte a Be.554/K.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, mely eljárási hiba az eljárás lefolytatására nem bírt lényeges hatással.

A mérlegelt tényállás megváltoztatására nem látott lehetőséget, ezért a felmentést célzó II. és III.r. vádlotti és védői fellebbezések álláspontja szerint nem vezethetnek eredményre.

A törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, tévedett azonban a cselekmények jogi minősítését illetően.

Álláspontja szerint a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá, a megszerzés történhet az azzal rendelkező személlyel való megegyezés útján is. Ha az elkövető haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, a cselekmény mindig társtettesi magatartás. (1/2007.BJE., 52/2007.BK. vélemény II. pont) Érvelése szerint a társtettes nem feltétlenül meríti ki a teljes törvényi tényállást, elégséges, ha az egyes elkövetők egymás előtt is ismert tevékenysége együttesen valósítja meg a teljes törvényi tényállást. (BH. 2011. 159. sz. eseti döntés)

A kábítószer-kereskedelem immateriális bűncselekmény, nemcsak az eladó és a vevők, hanem a közvetítők is, mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői tettesként vonhatók felelősségre. Hivatkozott a BH 2017.144. számú jogesetre, mely szerint ha a nem kábítószerfüggő terhelttől lefoglalt nagy mennyiségű kábítószer együttes mennyisége a saját fogyasztáshoz képest eltúlzottan nagy, és nála kábítószer adagoló készüléket is találtak, törvényes a kábítószer-kereskedelem megállapítása. Jelen ügyben a kábítószernek preparált alkatrészekben elhelyezése is arra utal, hogy az nem saját fogyasztásra, hanem viszonteladásra volt alkalmas.

Az ügyészi álláspont szerint jelen ügyben a nem kábítószerfüggő vádlottak a saját fogyasztást lényegesen meghaladó, több alkalommal külföldről beszállított kábítószerrel szereztek meg különösen jelentős, illetve jelentős mennyiségben. A III.r. vádlott közreműködött e folyamatban, amellyel a vádlottak társtettesként valósították meg a Btk.176.§ (1) bekezdésébe ütköző a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetettét.

A számottevő pénzüsszegek hiánya pedig nem az értékesítés elmaradására, hanem azok rejtett, más névre szóló, akár külföldi pénzintézetek számláin történő elhelyezésre utal.

Hivatkozott az ügyész arra, hogy a megszerzéshez elegendő a kábítószerrel rendelkező személlyel való megegyezés, azaz jelen ügyben a kábítószernek a megrendelése és az átvétel megszervezése is, amely befejezett cselekmény. A III.r. vádlott a társaival való megegyezés és megbeszélés alapján vette át a csomagot, amelyről úgy tudta, hogy kábítószerrel tartalmaz, közreműködőként szerepe ugyancsak társtettesi. A III.r. vádlott esetében a kísérleti stádium megállapítása indokolt, mert felelőssége az utolsó szállítmányhoz kapcsolódik, ekkor azonban ténylegesen olyan, a nyomozóhatóság által preparált csomagot vett át, amelyből a kábítószerrel korábban már eltávolították.

A büntetéskiszabás során irányadó körülményeket az ügyész annyiban tartotta indokoltnak kiegészíteni, hogy súlyosítóként kérte értékelni a társas elkövetést, míg a cselekmény kísérleti szakban maradását az I. és II.r. vádlott esetében mellőzni indítványozta az enyhítő körülmények közül.

Indítványozta, hogy a I. és a II.r. vádlott büntetését az ítélet tábla a középértékhez igazodva súlyosítsa. A III.r. vádlott esetében hivatkozott arra, hogy az alkalmazott mérték kiszabására csak a Btk.82.§ (2) bekezdés b.) pont alkalmazásával volt lehetőség, mely a cselekmény tárgyi súlya miatt nem indokolt, a szabadságvesztés súlyosítását, valamint a próbaidőre történő felfüggesztés mellőzését kérte. Ugyanakkor kizárólag olyan mértékű súlyosítást látott indokoltnak, amely mellett börtön fokozat még alkalmazható.

Az I. és II.r. vádlott esetében tízévi vagy ezt meghaladó tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt, mely mellett a Btk.59.§ (1) és (4) bekezdése szerint Magyarország területéről történő kiutasítás is lehetséges. A III.r. vádlottat érintően a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmazása mellett a főbüntetéshez igazodó mértékű közügyektől eltiltás mellébüntetés alkalmazását is indokoltnak látta.

Észrevételezte, hogy a törvényszék elmulasztotta a II.r. vádlott esetében az utalást arra, hogy 5 nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy nap szabadságvesztésnek a beszámításnál, a III.r. vádlottat érintően pedig úgy rendelkezett a beszámításról, hogy nem jelölte meg, mettől meddig töltött őrizetet. Az ítélet egyéb járulékos rendelkezéseit törvényesnek találta.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg mindhárom vádlott tekintetében, a cselekményeket minősítse társtettesként elkövetett, a Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetettének, mely I. és II.r. vádlott esetében befejezett, míg III.r. vádlott tekintetében kísérlet. Valamennyi vádlott szabadságvesztés büntetése tartamát súlyosítsa, III.r. vádlott esetében a próbaidőre történő felfüggesztést mellőzze, I. és II.r. vádlottat utasítsa ki Magyarország területéről, III.r. vádlottal szemben mellébüntetésként szabjon ki közügyektől eltiltást, II.r. vádlott házi őrizetének, III.r. vádlott őrizetének beszámítását pontosítsa, az ítélet bevezető részében a kihirdetés napjaként 2018. január hó 12. napját jelölje meg, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indoklásában kifejtette, hogy a tényállást nem tartja megalapozottnak, az elsőfokú bíróság téves ténybeli következtetést vont le akkor, amikor a tényállás részévé tette, hogy az I. és II.r. vádlottak megállapodtak abban, hogy Indiából kokaint fognak beszerezni. Azt sem támasztja alá bizonyíték, hogy az I.r. vádlott lett volna a megrendelő. Nem került bizonyításra az sem, hogy a I.r. vádlott külföldi utazásai során kábítószerrel szállított volna. A Cseh Köztársaságban nem volt kábítószerrel és fogadási csalással kapcsolatos ügye annak ellenére sem, hogy rendőri jelentésben erre történt utalás. Tekintettel arra, hogy a vádlott-társak nem voltak szavahihetőek, az I.r. vádlott vallomása alapján a tényállást az I.r. vádlottnak nem kellett a korábbi szállítmányokról sem tudnia, hogy a csomagok mit tartalmaznak, mint ahogy azt sem, hogy a 2015. január 30.-i szállítmány kábítószerrel tartalmaz. A lakásában talált kábítószerre pedig semmivel sem cáfolta magyarázatot adott. A vádlott elmondta, hogy II.r. vádlott laptopját ő is használta, melyből nem vonható következtetés arra, hogy ő volt a megrendelő, ő ellenőrizte a csomag státuszát. A tényállás az I.r. vádlott tekintetében nincs kellően felderítve, az indokolási kötelezettségének sem tett teljes körűen eleget a törvényszék. Nem érvényesült az az elv, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyítható tény a terhelt terhére nem értékelhető. Indítványozta, hogy az ítélet tábla eltérő tényállást állapítson meg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, az ítéletet változtassa meg és az I.r. vádlott büntetése mértékét enyhítse.

Az ítélet tábla az ügyet nyilvános ülésre tűzte, amelyen az ügyész bejelentette részvételét.

A vádlottak a nyilvános ülésen személyi körülményeik tekintetében tettek előadást, melyet a II.r. vádlott részben okiratokkal is alátámasztott.

I.r. vádlott észrevételezte, hogy II.r. vádlott vallomásai között nagy különbségek voltak, ezért szavahihetetlen. Cáfolta, hogy ő adott volna neki telefont, bár barátok voltak.

A II.r. vádlott előadta, hogy a kokainról nem volt tudomása, kábítószerből nem tett szert jövedelemre, nem állapodott meg az I.r. vádlottal semmiben. Tény ugyanakkor, hogy az I.r. vádlottól kapott egy telefont, ezen kellett a ruhák miatt a futárral tartania a kapcsolatot. Viszonylag közel laknak egymáshoz, ezért jelentkezhetek fel a telefonok azonos cellára. Életkörülményeit illetően elmondta, hogy 2004. óta tartózkodik Magyarországon, reggeltől estig dolgozik szakácsként. Másfél éve élettársi kapcsolatban él, akivel közös gyermeküket várják. Édesanyját Indiában havi 45.000,- forinttal támogatja. Előző kapcsolatából származó kislányával is tartja a kapcsolatot, a viták éppen a gyermeklátás miatt vannak.

A nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében az írásbeli átiratban foglaltakat fenntartotta, azt azzal egészítette ki az új Be. hatálybalépése kapcsán, hogy a fellebbezések bejelentésére az 1998. évi XIX. törvény hatályban léte alatt került sor, ezért az I.r. vádlott vonatkozásában is az ítélet teljes körű felülbírálata szükséges.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásában foglaltakat ismételte meg.

A II. és a III.r. vádlottak meghatalmazott védője perbeszédében a tényállást részben megalapozatlannak, hiányosnak tartotta, és utalt arra is, hogy a törvényszék tényből tényre is helytelenül következtetett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a tények körében rögzítette az I. és II.r. vádlott megállapodását a kokain Indiából történő megszerzésére. Kiemelte, hogy a II.r. vádlott szándéka kábítószer megszerzésére nem terjedt ki, a megrendeléseket I.r. vádlott végezte, a csomagot nyomon követte, a telefont II.r. vádlottnak azért adta, hogy a futárral kapcsolatban tudjon maradni. Megadta a II.r. vádlott a munkahelyét, amely kábítószer esetén nem szokásos. Úgy tudta II.r. vádlott, hogy ruha jön a csomagban, csak két alkalommal érkezett kábítószer, amelyről védenec nem tudott. Az ügyészség is a tudhatta, gyaníthatta, feltételezhetette szót alkalmazta a II. és III.r. vádlott tudattartalmát illetően, a cselekményt eshetőleg szándékkal nem lehet elkövetni. Feltette a kérdést, hogy a rendőrségnek joga van-e egy csomag preparáltatására, a lényeg azonban álláspontja szerint az, hogy az üres csomaggal való sétálás bűncselekményként nem értékelhető. A II.r. vádlottnak 2006. óta bejelentett munkahelye van, naponta 8-10 órát dolgozik. Amennyiben kábítószerből pénzhez jutott volna, nem lenne szüksége megfeszített munkából jövedelemszerzésre. Kitért arra is, hogy az ügyészség álláspontjával szemben a kereskedés megállapítására nincs törvényes lehetőség, mert erre utaló adatok nem kerültek feltárára. A vádlottak nem tudtak egymás tevékenységéről, ezért a társtettesi elkövetői alakzat megállapítása kizárt. A tudattartalomra figyelemmel elsődlegesen a II. és III.r. vádlottak felmentésére, másodlagosan a büntetések lényeges enyhítésére tett indítványt. Hivatkozott arra is, hogy II.r. vádlott nem utasítható ki az országból, mert több mint 10 éve itt tartózkodik, és magyar élettársa, gyermeke van, aki szívbeteg, műtétet kellett végrehajtani rajta.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elismerte, hogy hibázott, 2006. óta él Magyarországon, 2013-tól dolgozott is, elfogásakor éppen nem volt bejelentett munkahelye. Ruhákat vásárolt Olaszországból, amelyeket eladott. Az Interpol nem ismeri. Magas vérnyomására, és gyermekei szenvedésére is hivatkozott, amikor enyhébb büntetés kiszabását kérte.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogával nem kívánt élni.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat megtartotta. Az ügyész utalt arra, hogy a vádirat érkezése után az első tárgyalás időpontjának kitűzése meghaladta a kiemelt ügyek esetében törvényesen alkalmazandó időtartamot, melynek két okból nincs relevanciája. Egyrészt utóbb a bíróság a tárgyalást ülnökváltozás miatt előlről kezdte az eljárás addigi anyagának megismétlésével, másrészt a 2017. évi XC. tv. (továbbiakban Be.) a kiemelt ügyek kategóriáját megszüntette, eltérő szabályozást nem tartalmaz. Az ítélet elírását tartalmaz az előlről kezdés utáni első tárgyalás időpontját illetően, melyet az ítélet tábla a jegyzőkönyv alapulvételével javított. Elírásra került az ítélet kihirdetésének dátuma is, melyet ugyancsak helyesbíteni volt szükséges.

Osztotta az ítélet tábla az ügyészi álláspontot tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta. Nem fog helyt azon védői hivatkozást, mely szerint további bizonyítás lefolytatása lett volna szükséges.

A tanú vonatkozásában tájékozódott a hatóság, megállapítható volt, hogy az útlevel másolatában szereplő adatokkal Magyarországon nem volt regisztrálva senki, Magyarországra nem lépett be. Az elsőfokú bíróság az ítélet 10. oldal utolsó előtti bekezdésében indokolja meg a bizonyítási indítvány elutasítását, mellyel az ítélet tábla egyetértett. A személyek felkutatása és ellenőrzése ugyancsak szükségtelen lett volna. Kétségtelenül egyes vallomások és telefonadatok alapján felmerült a nevük, de a vádlottak büntetőjogi felelősségének vagy annak hiánya megállapításához felkutatásuk nem volt szükséges.

A lefolytatott bizonyítás alapján a törvényszék többnyire megalapozott tényállást állapított meg, mely azonban nem mentes a megalapozatlansági hibáktól, részben hiányos, részben számítási hibát tartalmaz, a törvényszék tényből tényre is helytelenül következtetett. (Be.592.§ (2) bekezdés a.) és d.) pont) A megalapozatlanságot az ítélet tábla az iratok tartalmának megfelelően, és helyes ténybeli következtetés levonásával javította a Be.593.§ (1) bekezdés a.) pontban írt jogkörénél fogva:

A vádlottak személyi körülményei között rögzíteni szükséges az iratok közt rendelkezésre álló és a vádlottak által a nyilvános ülésen csatolt okiratok tartalma alapján az alábbiakat is:

Az I.r. vádlott tartózkodási engedéllyel tartózkodik elmondása szerint 2006 óta Magyarországon, feleségétől különváltan él, de magyar gyermekeivel letartóztatását megelőzően tartotta a kapcsolatot, azok az anyánál nevelkednek. Bejelentett munkahelye előzetes letartóztatása előtt nem volt.

A II.r. vádlott 2004. óta tartózkodik Magyarországon, tartózkodási és munkavállalási engedéllyel rendelkezik. A III.r. vádlottal állt szerelmi kapcsolatban a cselekmény idején, a 2016-ban született közös gyermek tekintetében teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tett. Időközben az élettársi közösség megszakadt, de II.r. vádlott a gyermekkel tartja a kapcsolatot Jelenleg élettársi kapcsolatban él, aki közös gyermekükkel várandós. 2011. május hó 22. napja óta a Kft. alkalmazásában találó szakács foglalkozású.

A másodfokú bíróság a történeti tényállásból az ítélet 4. oldal 2. bekezdés 1. mondatában írtakat mellőzi. Ehelyütt rögzíti, hogy az I. és II.r. vádlottak baráti kapcsolatban álltak egymással. Az I.r. vádlott ismeretlen személlyel vagy személyekkel állt kapcsolatban, elhatározta, hogy Indiából csomagküldés útján fog Magyarországon kokaint megszerezni. A 2. bekezdés 2. mondata helyesen:, a II.r. vádlott a címet megadta az I.r. vádlottnak a csomag megcímezéséhez, címzettként a

csomagokon a Magyarországon nem járt személy neve került felhasználásra. A lelepleződés elkerülése érdekében az eladó a fuvarlevélen Hoses and Joint Kit megjelölést tüntette fel a csomag tartalmaként, és a kokaint műanyag alkatrészekbe rejtve helyezte el a csomagokban.

A 3. bekezdés 7. sorában a mondatot kiegészíti azzal, hogy a II.r. vádlott a futártól átvette az által tudottan kokaint tartalmazó csomagot.

A történeti tényállást az ítélet 4. oldal 4. bekezdésében az ítéltábla akként módosítja, hogy a hatóanyag tartalom helyesen 279,8 gramm. (számítási hiba)

A 4. oldal 5. bekezdés első mondatát mellőzi.

Az 5. oldal 4. bekezdését megelőzően rögzíti, hogy a II.r. vádlott tudta, hogy a csomagban kokain van.

Az ítélet 22. oldal 4. bekezdéséből az ítélet 5. oldal 4. bekezdésébe az ítéltábla átemeli, hogy a III.r. vádlott belenyugodott abba, hogy a csomag kábítószer tartalmaz.

Az ítélet 5. oldal 5. bekezdését követően az ítéltábla rögzíti, hogy az I. és II.r. vádlottak által megszerzett és megszerezni kívánt kokain össz hatóanyag tartalma 595,89 gramm volt, mely a különösen jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. (szakértői vélemény)
a III.r. vádlott által megszerezni megkísérelt kokain mennyiség nettó tömege 495,47 gramm, hatóanyag tartalma 316 gramm volt, mely a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. (szakértői vélemény)

E kiegészítésekkel, helyesbítésekkel a tényállás teljes, megfelel az iratok tartalmának és téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a Be.593.§ (3) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadó.

A törvényszék valamennyi releváns bizonyítékot felsorolta, azokat egyenként és egymással összevetve értékelte, és indokolási kötelezettségét is teljesítette, meggyőzően érvelt, hogy mely bizonyítékot miért fogadott, illetve vetett el. A mérlegelő tevékenység során két téves következtetése volt, mert bírói bizonyossággal nem állapítható meg az, hogy az I. és II.r. vádlottak együtt, 2014. év folyamán és 2015. januárjában előzetesen elhatározták volna a kokain Magyarországra hozatalát. Erre a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáró bizonyossággal nem vonható következtetés, ezért a megállapításokat a másodfokú bíróság a tények közül mellőzte. Ugyanakkor a II. és a III.r. vádlott tudattartalmára vonatkozó következtetéseket a másodfokú bíróság a tények között megjelenítette. A III.r. vádlott esetében a jogi indokolásból történő átemeléssel, míg a II.r. vádlott esetében e tény rögzítésére a korábban mellőzött következtetés miatt volt szükség. Ezen kívül a törvényszék messzemenőig figyelemmel volt arra, hogy a vádlottak terhére nem értékelhetők olyan tények, amelyek nem kerültek bizonyításra. Ekörben az I.r. vádlott védőjének észrevétele nem fog helyt.

Az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját az az I.r. vádlottnál tartott házkutatás eljárásjogi törvénnyel össze nem egyeztethetőségét illetően, mely a jelenlegi eljárási törvény rendelkezéseinek sem feleltethető meg. A 23/2003. (VI.24.) BM-IM rendelet 2018. július hó 1. napjával hatályon kívül helyezésre került, az elsőfokú eljárás idején azonban hatályban volt, annak rendelkezéseire a törvényszék alappal hivatkozott. Helyes, hogy a törvényszék a házkutatási jegyzőkönyvben feltüntetett azon bűnjeleket, amelyek egyedileg nem voltak azonosíthatóak, az 1998. évi XIX. tv.

78.§ (4) bekezdése alapján nem értékelte bizonyítékként, míg az egyedileg azonosítható műanyag alkatrészek vonatkozásában úgy határozott, hogy azok bizonyítékként értékelhetők.

Az ítélet indokolásában a 21. oldal 3. és 5. bekezdésében írtakat a mennyiség és hatóanyagtartalom tekintetében az ítélet tábla a módosított tényállásban írtak szerint pontosította, a minősítést a tényállás csekély mérvű pontosítása nem érintette.

Az indokolási kötelezettségének a törvényszék példaértékűen eleget tett, az a védői felvetés, hogy az indokolás teljes körben nem történt meg, nem fog helyt.

A törvényszék helyesen következtetett a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlottak bűnösségére. Nem osztotta II. és III.r. vádlott védője álláspontját a felmentés lehetőségét illetően, de I.r. vádlott védője érvelését sem más tényállás megállapíthatóságát illetően. Lényegében a védők a mérlegelés során saját védenecik előadását igyekeztek erősíteni, melyre lehetőséget nyújtott, hogy valamennyi vádlott szavahihetetlen volt. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a tényállás ennek ellenére mely bizonyítékokra alapítható, mellyel az ítélet tábla egyetértett. a II.r. vádlott az események aktív részese volt, fel sem vetődik, hogy tudata ne fogta volna át, milyen cselekményben működik közre. A III.r. vádlott szándéka is tettenérhető volt. Az I.r. vádlott pedig a csomagok megrendelője, az esemény sor mozgatója volt.

Az ítélet tábla a cselekmények minősítését illetően a törvényszék álláspontját osztotta, nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség érvelésével.

Az I.r. és a II.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény anyagi jogi törvényhelye helyesen Btk.178.§ (1) bekezdés III. fordulat (2) bekezdés c.) pont.

A III.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény anyagi jogi törvényhelye helyesen Btk.178.§ (1) bekezdés III. fordulat (2) bekezdés b.) pont, mely törvényhelyekre az indokolásban a törvényszék helyesen hivatkozott, de a pontos minősítés a rendelkező részben elmaradt.

A kábítószerrel kapcsolatos cselekmények esetében az új törvényi szabályozás a fogyasztói és forgalmazói típusú elkövetési formákat megtartotta, a rendező elv az elkövetési magatartások célzat alapján történő megosztása lett. A különösen jelentős mennyiség a Btk-ban kizárólag a kábítószer birtoklásával (Btk.178.§) megvalósított cselekményeknél került bevezetésre minősített esetként, amit az indokolt, hogy a forgalmazási szándék, a kábítószer kereskedelmi céllal történő megszerzése, tartása megállapítása bizonyítási nehézségeket okozott és okoz, a mennyiség okán önmagában is szigorúbb büntetési tétel vált szükségessé.

A kereskedés a piac oly módon történő működtetése, hogy a haszonszerzési törekvés tétlen érhető. Rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vétel, melynek keretében nemcsak az eladó és a vevő, hanem a közreműködők is tettesként vonhatók felelősségre.

A forgalmazásnál a kábítószer továbbadása a cél, nem fogyasztási célú átadásra irányul az elkövető tevékenysége, cél, hogy másnak vagy másoknak továbbadja.

Az ügyész által írt, 1/2007. BJE-re alapított érvelés, miszerint kereskedés a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése is, csak akkor igaz, ha maga a kereskedésre irányuló szándék a haszonszerzési célzat, haszonszerzési törekvés bírói bizonyossággal megállapítható.

A törvényszék helyesen fejtette ki, hogy erre miért nem tudott következtetést vonni. Önmagában a mennyiségből a fentebb kifejtettek értelmében a kereskedelemre következtetés nem vonható. A vádlottaknál nem találtak nagyobb összegű készpénzt, nem mutattak ki olyan pénzmozgásokat, amelyekből erre lehetne következtetni, vevő sem bukkant fel, eladásra, forgalomba hozatalra vonatkozó adat nem merült fel. Az I.r. vádlottnál megtartott házkutatás során feltalált mérleg esetében a kábítószerrel szennyezettség nem volt megállapítható, és simítózáras tasakok, egyéb porciózáshoz használt eszközök sem kerültek elő, amelyből a kereskedelemre vagy akár a forgalomba hozatalra kellett volna következtetést vonni. A forgalmazás megállapításánál hiányozhat a haszonszerzési célzat, de feltétel, hogy továbbadási céllal adja át az elkövető a kábítószer, melyre jelen ügyben ugyancsak nem volt adat. Az ügyész által az ítéletben leírtak, miszerint a számottevő pénzüsszegek hiánya nem az értékesítés elmaradására, hanem azok rejtett, más névre szóló, akár külföldi számlákon elhelyezésére utal, semmilyen adattal nem alátámasztott. Kétségtelenül merült fel adat arra, hogy az I.r. vádlott a szállítmányok megérkezése után külföldre utazott, illetve arra is, hogy kérésére több alkalommal a II.r. vádlott pénzt utalt át, melyek további bizonyíték hiányában nem alkalmasak az ügyészi következtetés levonására.

Kábítószer megszerzése a birtokba vétel, illetve a kábítószer feletti rendelkezés lehetőségének bármilyen formában történő megszerzése. Az a körülmény, hogy a kábítószerrel érkezett csomagot a nyomozhatóság nyomozástaktikai okból preparálta, a futárcég által kiszállított csomagban kábítószer a III.r. vádlott általi átvételkor nem volt, nem bír a védelem által említett jogi relevanciával. Az I. és II.r. úgy tudta, hogy a csomagban megérkezik a kábítószer, míg a III.r. vádlott belenyugodott abba, hogy az általa szállított csomagban kábítószer van. Tekintettel azonban arra, hogy az átvett csomag mégsem tartalmazott kábítószer, a III.r. vádlott magatartása kísérlet. Egyetértett az ítéletábra a különösen jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklás büntetése kísérlete megállapításával is az I. és II.r. vádlott esetében, mert a cselekmény csak jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklását illetően fejeződött be.

Nem osztotta a másodfokú bíróság azon ügyészi álláspontot, hogy az I. és a II.r. vádlottak társtettesként valószínűsítették meg a cselekményt, az erre utaló mondatokat az ítéletábra a történeti tényállásból mellőzte. A vádlottak a megszerzés önálló tettesei.

A büntetési tételkereteket, a bűnösségi körülményeket a törvényszék helyesen jelölte meg. További enyhítő körülmény a III.r. vádlott esetében az eshetőleges szándékkal történő elkövetés.

A büntetés kiszabását illetően az ítéletábra úgy látta, hogy a törvényszék által alkalmazott büntetési tartamok nem eltúlzottan enyhék, azok lényeges súlyosítására a másodfokú bíróság nem talált okot. Nyomatékos enyhítő körülményként került értékelésre az eljárás vádlottaknak fel nem róható elhúzódnása is, melyre figyelemmel sem indokolt súlyosabb szabadságvesztés büntetések kiszabása. Ugyanakkor nincs lehetőség a büntetések további enyhítésére sem, még a személyi körülmények kiegészülése mellett sem. Okirattal nem került igazolásra, hogy a II.r. vádlott élettársi kapcsolatban élne, a terheesség jelenlegi stádiumáról sem került egészségügyi intézet igazolása becsatolásra.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azon ügyészi indítvánnyal sem, hogy a III.r. vádlott esetében nem alkalmazható a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése. A III.r. vádlott alkalmasszerűen vett részt a cselekményben, őt a II.r. vádlott nyilvánvalóan kihasználta a köztük lévő szerelmi viszony felhasználásával, személyi körülményei alapvetően kedvezőek, gyermekeket nevel. Probaidőre felfüggesztett szabadságvesztés mellett a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására sincs esetében törvényi lehetőség.

Nem értett egyet az ítélőtábla a kiutasítás alkalmazásával az I. és a II.r. vádlott esetében. A vádlottakkal szemben kiutasítás büntetés a Btk. 59.§ (4) bekezdés b.) pontja figyelembevételével kizárólag 10 év vagy afeletti szabadságvesztés esetében lett volna alkalmazható, a cselekmény tárgyi súlya ezen büntetési tétel alkalmazását nem indokolja.

A szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatának megállapítása törvényes, mint ahogy az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időnek a beszámítása is néhány kiegészítéssel.

A törvényszék II.r. vádlott esetében elmulasztotta megjelölni, hogy a házi őrizet beszámítása esetén 5 nap házi őrizetben töltött idő felel meg 1 nap szabadságvesztésnek, míg III.r. vádlott esetében az őrizetben töltött idő megjelölése maradt el, melyet az ítélőtábla pótol.

A bűnjelekről történt rendelkezés alapvetően törvényes azzal, hogy a lefoglalás megszüntetése az időközben hatályba lépő Be.320.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján történt. 3 bűnjel esetében I.r. vádlott helyett hozzátartozójának szükséges a kiadás a Be.321.§ (3) bekezdése szerint, mert a rendelkező részben körülírt bűnjelek kerültek lefoglalásra, míg 2 bűnjel esetében a rendelkezés elmaradt. A lefoglalás megszüntetése mellett a megsemmisítésről rendelkezett az ítélőtábla a Be.320.§ (2) bekezdése alapján az értéktelen bűnjetet illetően, egy bankkártyát pedig I.r. vádlottnak rendelt kiadni a Be.321.§ (1) bekezdésére hivatkozással.

Törvényes a bűnügyi költségről történő rendelkezés azzal, hogy az első fokú ítélet és a kényszerintézkedéssel kapcsolatos végzés fordításával további költségek merültek fel, melyet a másodfokú bíróság megállapított, azt a Be.576.§ (1) bekezdés b.) pontja szerint az állam viseli.

A fent írtakra figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva 606.§ (1) és (2) bekezdése alapján mindhárom vádlott tekintetében megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§-a alapján helybenhagyta azzal, hogy a bevezető részben a dátumelírásokat a jegyzőkönyvek tartalma alapján pontosította.

A II.r. vádlott lakóhelyének megváltozását az ítélőtábla a Be.184.§ (2) bekezdés f.) pontban rögzítettek alapján a Be.561.§ (2) bekezdés b.) pont szerint megjelölte.

Az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2018. június hó 30. napjáig előzetes fogvatartásban, míg 2018. július hó 1. napjától a mai napig letartóztatásban eltelt időt a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján továbbmenően a kiszabott szabadságvesztésbe az ítélőtábla beszámította.

A másodfokú eljárásában felmerült bűnügyi költséget az ítélőtábla Be.613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, azt a Be.576.§ (1) bekezdés b.) pontja alapján az állam viseli, mert azzal összefüggésben merült fel, hogy I. és II.r. vádlottak a magyar nyelvet nem ismerik.

Budapest, 2018. október hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Radnainé dr. Solymosi Viktória sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2018. február hó 12. napján kihirdetett 8.B. 928/2016/75. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 82/2018/25. számú határozatával eszközölt változtatással 2018. október hó 16. napján valamennyi vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2018. október hó 16. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2018. év május hó 15. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit
előadó bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna
bíró